

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 sierpnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. w VII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Marcin Oleśko

Protokolant: st. sekr. sądowy Agnieszka Chojnacka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21.08.2015 r.

sprawy **W. T.**, syna Z. i Z. z domu D., ur. (...) w P.

obwinionego o to, że:

będąc właścicielem pojazdu marki R. o numerze rejestracyjnym (...) wbrew obowiązkowi w terminie 14 dni od otrzymania wezwania tj. od dnia 01.10.2014 r. nie wskazał na żądanie Straży Miejskiej w P. komu powierzył ww. pojazd do kierowania lub używania w dniu 28.08.2014 r. około godz. 16:33 na ul. (...) w P.

tj. o czyn z art. 96 § 3 kw w związku z art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r.- Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137)

1. obwinionego **W. T.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 96 § 3 kw w zw. z art. 96 § 1 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 300,00 (trzysta) złotych,
2. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100,00 (sto) złotych tytułem zryczałtowanych wydatków oraz kwotę 30,00 (trzydzieści) złotych tytułem opłaty.

TRANSKRYPCJA WYGŁOSZONEGO UZASADNIENIA W DNIU 21.08.2015r. w sprawie VIIW 332/15

[Przewodniczący 00:00:00.320]

Stan faktyczny. W dniu 28 sierpnia 2014 roku o godzinie 16:33 w P. na ulicy (...) nieznanemu kierowcy jadącemu tą ulicą samochodem marki R. o numerze rejestracyjnym (...) przekroczył dopuszczalną prędkość 50 kilometrów na godzinę o 21 kilometrów na godzinę jadąc z prędkością 71 kilometrów na godzinę. Fakt ten wynika z dokumentu znajdującego się w aktach sprawy w postaci na karcie 13-stej w postaci raportu z dnia 24 listopada 2014 roku z użycia urządzenia rejestrującego naruszenie przepisów ruchu drogowego przez kierującego pojazdami. Sąd ustalił, że właścicielem tego pojazdu na dzień dokonania tego pomiaru czyli 28 sierpnia 2014 roku był pan twar..., A. przepraszam W. T., fakt ten wynika zarówno z wyjaśnień obwinionego jak również z informacji nadesłanej z Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców na karcie 12-stej. W związku z tym Straż Miejska wezwała W. T. do wskazania użytkownika lub osoby kierującej pojazdem marki R. o numerze rejestracyjnym (...) w dniu 28 sierpnia 2014 roku o godzinie 16:33 przy ulicy (...) w P. w terminie 14-stu dni od otrzymania niniejszego wezwania. To zostało ustalone w oparciu o wezwanie z karty 11. To wezwanie zostało ode..., odebrane przez W. T. w dniu 1 października 2014 roku co potwierdzenie, co potwierdza zwroty potwierdzenia odbioru na karcie 10-tej. Pomimo tego wezwania akta sprawy wskazują na to, że pan W. T. nie udzielił odpowiedzi na wezwanie Straży Miejskiej tym niemniej Sąd dostrzega, że obwiniony na rozprawie w dniu dzisiejszym podniósł, iż udzielił takiej odpowiedzi w formie pisemnej jednak ona została wysłana listem zwykłym nie poleconym, a co za tym idzie pan obwiniony nie ma dowodu nadania. Nawet dając wiarę w tym zakresie panu W. T. to biorąc pod uwagę również jego wyjaśnienia, w których podniósł, że w tym piśmie on odmówił wskazania, odmówił wskazania osoby prowadzącej pojazd w dniu 28 sierpnia 2014 roku to i tak pozwala na ustalenie stanu faktycznego, że co do zasady W. T. odmówił udzielenia odpowiedzi na pytanie kto był właścicielem pojazdu

marki R., przepraszam kto był posiadaczem i użytkownikiem tego pojazdu w dniu 28 sierpnia 2014 roku o godzinie 16:33 na ulicy (...). To, że był brak tej odpowiedzi to wskazują na to akta sprawy jak i również same wyjaśnienia pana, pana obwinionego, no które tylko się różnią tym, że pan obwiniony podnosi, że przesłał odpowiedź ale też w tej odpowiedzi faktycznie nie udzielił informacji co do kierowcy prowadzącego pojazd tego dnia. Pan W. T. był dotychczas niekarany, Sąd ustalił ten fakt w oparciu o dane o karalności znajdujące się w aktach sprawy na karcie 1-szej. Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie, który w zasadzie jest tutaj bezsporny Sąd oparł się na nieosobowym materiale dowodowym w postaci raportu z dnia 24 listopada 2014 roku z użycia urządzenia rejestrującego naruszenie przepisów ruchu drogowego przez kierującego pojazdami, informacji z Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców, z wezwań kierowanych na adres pana W. T., zwrotnych potwierdzeń odbioru wysyłanych do niego korne..., do niego korespondencji jak również na samych wyjaśnieniach obwinionego, który co do zasady tak wypadku przyznaje się co do tego, że odmówił udzielenia odpowiedzi kto był kierującym pojazdem w dniu 28 sierpnia 2014 roku o godzinie 16:33 w P. na ulicy (...). Pan obwiniony co do zasady bowiem wbrew temu co powiedział, że nie przyznaje się tak jak Sąd powiedział tutaj w swoich wyjaśnieniach wypadku przyznawał się do zło..., do tego, że nie wskazał osoby kierującej, podniósł, że miał wskazać kto prowadzi pojazd, ten pojazd był na niego zarejestrowany gdy dostał pierwsze wezwanie ze Straży Miejskiej to pojazd nie był jeszcze sprzedany wtedy odesłał do Straży Miejskiej informację, że nie będzie wskazywał najbliższej osoby z rodziny. Ta odpowiedź była wysłana zwykłym listem nie ma dowodu na to, że została wysłana ta korespondencja. Napisał w tym piśmie, którego dowodu nadania nie ma, że będzie, że nie będzie wskazywał osoby najbliższej, która prowadziła pojazd. Pozostałe odpowiedzi wysyłał listami poleconymi i ma na to potwierdzenie nadania. Po okazaniu dokumentów z akt sprawy pan obwiniony wyjaśnił, że to potwierdzenie, które okazał Sądowi w dniu dzisiejszym dotyczy korespondencji, która została wysłana do Straży Miejskiej, a która w aktach sprawy znajduje się na karcie 4, 6 odmówił udzielenia odpowiedzi w Straży Miejskiej, ponieważ nie będzie wskazywał osoby najbliższej prowadzącej pojazd. Ponadto podniósł, że jest oburzony postępowaniem Straży Miejskiej nie tylko w jego sprawie ale generalnie we wszystkich sprawach w Polsce, bo zamiast pilnować porządku wzięli się oni za kierowców od tego jest policja żeby zajmować się przekraczaniem prędkości. Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwolił na ustalenie Sądowi, iż obwiniony pomimo wezwania go przez Straż Miejską i pomimo tego, że był właścicielem pojazdu marki R. o numerze rejestracyjnym (...) wbrew obowiązkowi w terminie 14-stu dni od otrzymania wezwania w dniu 1 października 2014 roku nie wskazał na żądanie Straży Miejskiej w P. komu powierzył wyżej wymieniony pojazd do kierowania lub używania w dniu 28 sierpnia 2014 roku około godziny 16:33 na ulicy (...) w P., a co za tym idzie w ocenie Sądu zrealizował on znamiona artykułu 96 paragraf 3 Kodeksu wykroczeń i jest sprawcą zarzucanego mu czynu. Popęnia bowiem wykroczenie określone w artykule 96 paragraf 3 Kodeksu wykroczeń kto wbrew obowiązkowi nie wskaże na żądanie uprawnionego organu komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Zgodnie z artykułem 129b ustęp 3 punkt 7 Ustawy z 20 czerwca 1997 roku prawo o ruchu drogowym tekst jednolity Dziennik Ustaw 2005 numer 108 pozycja 908 ze zmianami w ramach dokonywania kontroli ruchu drogowego w zakresie, o którym mowa w artykule 129b ustęp 2 czyli między innymi w zakresie naruszenia przepisów ruchu drogowego w przypadku ujawnienia i zarejestrowania czynu przy użyciu urządzenia rejestrującego strażnicy gminni miejscy są upoważnieni do żądania od właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania komu powierzyli pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Tym samym (...) Miejska jest organem uprawnionym na gruncie artykułu 96 paragraf 3 Kodeksu wykroczeń. Obowiązek wskazania osoby, której powierzono pojazd do kierowania lub używania ma charakter ustawowy. Jego źródłem jest artykuł 78 ustęp 4 Ustawy prawo o ruchu drogowym, który określa też katalog osób, na których ciąży ten obowiązek. Obowiązek ten pod względem przedmiotowym obejmuje wskazanie osoby, której został powierzony pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, zgodnie z artykułem 98 ustęp 4 Ustawy prawo o ruchu drogowym właściciel lub posiadacz pojazdu zobowiązany wskazać na żądanie uprawnionego organu komu powierzył pojazd do kierowania lub uż..., używania w oznaczonym czasie chyba, że pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez znaną..., nieznaną osobę czemu nie mógł zapobiec. Pan W. T. będąc tutaj w dniu zdarzenia, czyli tego przekroczenia prędkości, jak również w dniu wezwania go przez Straż Miejską do wskazania prowadzącego pojazd był właścicielem tego pojazdu dlatego też to na nim ciążył obowiązek wskazania komu powierzył ten pojazd do kierowania lub używania. Zachowanie sprawcze polega na niewskazaniu wbrew obowiązkowi komu został powierzony pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, niewskazanie polega na odmowie udzielenia informacji o osobie, której został powierzony pojazd do kierowania lub używania. Niewskazaniem jest też udzielenie odpowiedzi negatywnej na przykład, że nie wskaże się osoby lub nie wie się w

czyjej dyspozycji w określonym czasie był pojazd jak też zaniechanie udzielenia odpowiedzi. W niniejszej sprawie tak jak Sąd już zaznaczył dokumenty znajdujące się w aktach sprawy pozwalają na przyjęcie, że tej odpowiedzi w ogóle nie było, ale Sąd nawet przy przyjęciu tutaj wersji pana obwinionego, że jednak tej odpowiedzi udzielił biorąc pod uwagę to co zawarte było w tej odpowiedzi, że odmawia on wskazania osoby prowadzącej pojazd czy przy takim założeniu czy przy takim prowadzi też Sąd do tej samej konkluzji, iż po..., pan zrealizował znamiona tego wykroczenia czyli odmawia udzielenia odpowiedzi na pytanie kto prowadził pojazd. Sąd uznał pana obwinionego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, ponieważ nie zachodzi żadna okoliczność wyłączająca winę w rozumieniu Kodeksu wykroczeń, obwiniony nie dał posłuchu normie prawnej mimo, iż miał taką możliwość. Oceniając, iż stopień społecznej szkodliwości czynu jest znaczny Sąd wziął pod uwagę rodzaj dobra naruszonego przez zachowanie obwinionego jakim jest porządek ruchu drogowego, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków. Pan W. T. był obowiązany wskazać kierującego pojazdem, a co za tym idzie naruszył obowiązek nałożony na niego przez ustawodawcę. Postać zamiaru działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Jako okoliczność łagodzącą Sąd poczytał u..., uprzednią niekaralność obwinionego oraz fakt, że wbrew pierwszemu jego zdaniu, że nie przyznaje się do popełnienia zarzucanego czynu, no treść jego wyjaśnień wskazywała na to, że jednak nie neguje swojego sprawstwa i winy w tym zakresie, tylko inaczej po prostu ocenia organ uprawniony do tego kto może ewentualnie dokonywać takich kontroli, kto może występować z wnioskiem o ukaranie w tym zakresie. Sąd w niniejszej sprawie nie znalazł żadnych okoliczności obciążających obwinionego. Mając na uwadze powyższe kwestie, a także zważając aby kara była współmierna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu a także aby zrealizowała cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do obwinionego oraz wytyczne w zakresie prewencji ogólnej Sąd wymierzył obwinionemu karę grzywny w wysokości 300 złotych. Miarkując wysokość kary grzywny oprócz okoliczności wskazanych powyżej Sąd miał na uwadze również jego możliwości zarobkowe, uzyskuje on regularne dochody, nie ujawniły się jakieś problemy zdrowotne, które by skutkowały w tym, że te dochody ma przeznaczyć na jakieś operacje, zabiegi lekarskie, leka..., lekarstwa, tym samym w ocenie Sądu będzie miał możliwość tutaj zgromadzenia stosownych środków finansowych celem uiszczenia kary grzywny. Tutaj przenosząc jeszcze tutaj rozważania Sądu na kwestię podnoszoną przez pana obwinionego, że to policja powinna zajmować się takimi sprawami a nie Straż Miejska Sąd pragnie zwrócić ug..., uwagę na Uchwałę Sądu Najwyższego siedmiu sędziów, która ma moc zasady prawnej z dnia 30 września 2014 roku w sprawie I KZP 16/64, w której to Sąd Najwyższy stwierdził, na podstawie artykułu, na podstawie przepisu artykułu 17 paragraf 3 Ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 roku Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia w brzmieniu po nowelizacji Ustawy od dnia 29 października 2010 roku o zmianie Ustawy prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych Ustaw (...) przysługują uprawnienia oskarżyciela publicznego w sprawach o wykroczenie z artykułu 96 paragraf 3 Kodeksu wykroczeń. Sąd Najwyższy nadaje Uchwale moc zasady prawnej. O kosztach postępowania wobec obwinionego orzeczono na podstawie artykułu 118 paragraf 1 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia w związku z paragrafem 1 punkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001 roku w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenie Dziennik Ustaw numer 118 pozycja tysiąc dwieście dziewięć..., (...). Opłata od skazania została orzeczona na podstawie artykułu 3 ustęp 1 w związku z artykułem 21 punkt 2 Ustawy z dnia 3 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych tekst jednolity Dziennik Ustaw 1983 rok numer 49-ty pozycja 223-cia z późniejszymi zmia... * * * * * (...)